nos nō sumus inbellices siles atheniensibꝰ qui
timuerunt pugnare cum alexandro. Ostenda
mus igitur virtutem nostram in eum. et hoc di
centes clauserunt portas ciuitatis et ascenderūt
super murum ciuitatis ⁊ parauerunt se ad pug
nam. Alij quidem ascenderunt naues ⁊ exierūt
obuiam ei ad litus maris hoc cū piū faciebant
bant quia plus erant classico bello ꝙ̄ t̄reno. Vi
dēs aūt hoc alexand̄ dixerit ei eplāꝫ ꝯtinētē ita

Eplā lacedemonibus ymitalium
Alexād̄er filius philippi et olympiadis
locedemonibꝰ hoc dicimꝰ. Damus vo
bis ꝯsiliū ut custodiatis fidem quam accepistis
ab antecessoribus vestris parētibus ⁊ si per for
titudinē desideratis gaudere. tūc ostendat̄ forti
tudo vrā q̄niam digni estis bene et honorifice re
cipere quapꝑter precipimus vobis ut exeatis de
vr̄is nauigijs per viām bonam voluntatēꝫ anteꝙ̄
ignis eiciat vos īde turpit̄. ⁊ si hᵒ facere n̄ vultis
et vrām vanam glām vultis in nobis ostēdere
Videte quia ipsi hēbitis vos ꝑprehēdere cū vice
rit vos alexander. Cum aūt legissent lacedemo
nes hanc epistolam irati sūt et ceperūt iniuriaē
alexandꝛ nolētes acq̄scere verbū eiꝰ. Sed ꝑpa
rati cepert̄ pugn̄re cū eo. alexāder vero circuiens
ciuitatē c̄ militibꝰ suis ⁊ fc̄o impetu ꝯtra eā cepert̄
q̄ues stati p muꝛ cadē alij mortui alij vulneāti